

Europa balanceert op de rand van de afgrond

juli 14, 2026

Foto Credit: [Forumgeopolitica.com](https://www.forumgeopolitica.com)

De Eerste Wereldoorlog begon op 28 juli 1914 – 112 jaar later ziet het er nog vrijwel hetzelfde uit, want er is niet veel voor nodig om de situatie volledig te laten escaleren. Vandaag de dag zijn er twee brandhaarden die het potentieel hebben om de hele wereld in een wereldwijd conflict te storten.

Wat Iran betreft, schendt “vredestichter” Trump het memorandum van overeenstemming, precies [zoals we hadden verwacht](#), en valt hij Iran opnieuw aan – *nota bene* – tijdens de grootste begrafenis die de wereld ooit heeft gezien. Iran heeft militair gereageerd, maar met terughoudendheid. Sommigen brengen dit in verband met de begrafenisceremonies. Waarschijnlijker is echter de uitvoering van een

strategie om het Westen economisch op de knieën te dwingen

Straat van Hormuz te blokkeren. Het Midden-Oosten en Europa

bevinden zich in een tussenfase – maar voor hoe lang nog? schrijft

[Peter Hanseler](#).

Het collectieve Westen beweert dat het Rusland via oorlog tot vrede wil – en kan – dwingen. Tot verbazing van veel waarnemers – ook in Rusland zelf – heeft het Russische leger (nog) niet teruggeslagen tegen Europa.

In dit artikel bespreken we de situatie in Europa.

Trump is agressiever dan Biden

President Biden werd beschouwd als een oorlogszuchtige en een marionet van de *deep state*. Bijgevolg leveren de VS en Europa sinds het begin van de Russische speciale militaire operatie wapens aan Oekraïne, hoewel Joe Biden zelf aanvankelijk zijn bezorgdheid uitte dat dit gedrag van het Westen zou kunnen leiden tot de Derde Wereldoorlog.

"Het idee dat we offensief materieel gaan sturen en vliegtuigen, tanks en treinen met Amerikaanse piloten en Amerikaanse bemanningen laten binnenkomen... dat heet 'de Derde Wereldoorlog'." – President Joe Biden, 11 maart 2022

Dit bracht veel commentatoren – waaronder wijzelf – ertoe de voorkeur te geven aan Donald Trump: een man die vrede beloofde en zwoer geen nieuwe oorlogen te beginnen, en die opschepte dat hij de oorlog in Oekraïne binnen 24 uur zou beëindigen. Maar nu, tijdens de NAVO-top in Ankara, heeft Trump zijn steun uitgesproken voor Oekraïense aanvallen diep in Russisch grondgebied.

"Trump zei dat hij het steunde dat Oekraïne doelen diep in het grondgebied aanvalt, en noemde het een escalatie die zou kunnen helpen de oorlog te beëindigen." – [The Wall Street Journal](#), 8 juli 2026

Europa en de VS in open oorlog tegen Rusland

Bijna alle wapens die Oekraïne in deze oorlog gebruikt, worden geleverd door Europa en de VS. Veel daarvan kunnen echter niet worden ingezet zonder NAVO-personeel in Oekraïne of op een van de NAVO-bases, en kunnen hun doelen in Rusland niet vinden zonder satellietondersteuning van de VS. Het is daarom misleidend om hier te spreken van een conflict tussen Oekraïne en Rusland: Europa voert, met de actieve steun van de VS, oorlog tegen Rusland. Terwijl dit tot voor kort heimelijk gebeurde, pronken de agressors nu trots met hun directe betrokkenheid.

Tot nu toe heeft Rusland niet militair gereageerd op Europa en vertrouwde het tot voor kort op diplomatie. Maar de tijden zijn veranderd, ook al blijft Rusland benadrukken dat het niet tegen een diplomatieke oplossing is die rekening houdt met alle partijen. Roger Köppel, uitgever, hoofdredacteur en eigenaar van het Zwitserse tijdschrift *Weltwoche*, heeft dit aan den lijve ondervonden. Tijdens een interview met Margarita Simonyan, hoofdredactrice van RT, probeerde hij niet één, niet twee, maar drie keer een uitspraak uit de invloedrijke journaliste te ontlokken waarin zou worden gesteld dat ook Rusland verantwoordelijkheid draagt voor de situatie in Oekraïne. Telkens wees zij dit verzoek in niet mis te verstane bewoordingen van de hand, maar Köppel weigerde het te begrijpen. Uiteindelijk zette Simonyan de Zwitserse journalist diplomatiek maar ondubbelzinnig op zijn plaats met de volgende woorden: *"Ik heb het gevoel dat hier een blinde met een dove praat."*

Oekraïne Situatiebericht: Technologieën en patstelling - Generaal Zaluzny's mislukkingen

Verreikende uitspraken van Russische diplomaten

Dimitry Peskov, woordvoerder van president Poetin, deed een uitspraak die door het Westen zeker niet begrepen zal worden, maar die verstrekken gevolgen heeft:

"Er woedt een oorlog, dit is een echte oorlog. Het begon allemaal als een speciale militaire operatie. Het gaat door als een oorlog, omdat Berlijn, Parijs, Den Haag, Oslo en, helaas, Washington achter Kiev staan. [...] Ze worden geholpen om via hun satellieten te richten; ze worden geholpen om via hun gehele infrastructuur buitenlandse wapens op onze doelen te richten." – [Dimitry Peskov, 5 juli 2026](#)

René Zittlau zal in een apart artikel dat binnenkort verschijnt, ingaan op de vraag hoe de verklaring van Peskov – die namens president Poetin spreekt – moet worden geïnterpreteerd.

Op 9 juli legde de Russische minister van Buitenlandse Zaken Sergej Lavrov de volgende verklaring af:

Rusland "geloofd het Westen niet langer dat het onderhandelde oplossingen wil", omdat "deze voorraad aan goede wil en hoop volledig is uitgeput". – [Sergej Lavrov, 9 juli 2026](#)

Friedrich Merz dringt aan op oorlog

Als Duitser voelt Friedrich Merz zich blijkbaar genoodzaakt om pijnlijke herinneringen bij de Russen op te rakelen en oude wonden te heropenen die de afgelopen 80 jaar dankzij aanzienlijke inspanningen

van beide kanten gestaag zijn genezen. Met krachtige en onge-
taal probeert hij een Duitse overwinning te bepleiten nog voordat de
Russen militair hebben gereageerd.

"Rusland maakt geen kans om deze oorlog te winnen. Ze zullen hun oorlogsdoelen niet bereiken. Hoe eerder we deze oorlog beëindigen, hoe beter het zal zijn voor Europa, hoe beter het zal zijn voor Rusland en hoe beter het zal zijn voor de wereldvrede." – [Friedrich Merz, 8 juli 2026](#)

Op een gegeven moment zal deze oorlog tot een einde komen. Eén ding is zeker: een Duitse delegatie zal naar Moskou reizen om namens Merz & Co. excuses aan te bieden.

Het Duitse volk is verdeeld over de kwestie Rusland. Een groot deel van de Oost-Duitsers is uit overtuiging tegen deze mogelijke oorlog. De redenen hiervoor liggen voor de hand. West-Duitsers staan misschien negatief tegenover Rusland, maar ze willen zeker ook geen oorlog tegen dat land voeren.

Onlangs [heeft de Bundeswehr brieven gestuurd naar 298.200 mensen](#) die binnenkort de dienstplichtige leeftijd bereiken – dat wil zeggen, 18 worden. Slechts 530 mensen – nog geen 0,18 procent – hebben zich vervolgens vrijwillig aangemeld voor militaire dienst. Nog eens ongeveer 20 procent kan zich voorstellen om in de Bundeswehr te dienen. Dit zijn zeker niet het soort cijfers waarmee een bondskanselier "vol vertrouwen" een oorlog zou kunnen plannen. Zie onze opmerkingen hierover in "[De waarheid is redelijkerwijs te verwachten!](#)".

De Russische leiders en het Russische volk verdienen grote lof omdat zij onderscheid blijven maken tussen de politieke leiders van Duitsland en de gewone Duitsers, ook al zit het verraad aan de vergeving die Rusland jegens Duitsland toonde en in praktijk bracht zeer diep. Het

was een grootmoedigheid zonder historisch precedent waarmee de Sovjet-Unie na de Tweede Wereldoorlog de weg van vergeving en verzoening met de Duitsers insloeg. In de afgelopen dertig jaar heb ik in Rusland nooit anti-Duitse opmerkingen gehoord, zelfs niet van oorlogsveteranen. Ik betwijfel of de Russen na 1914 en 1941 nogmaals vergevingsgezind zullen zijn – zelfs het geduld van een engel kent zijn grenzen.

Zelensky en zijn generaals hebben vorig jaar "minstens" 400 miljoen dollar van de Amerikaanse hulp verduisterd

De Duitse defensie-uitgaven schieten omhoog. In 2030 zal Duitsland **29%** van zijn totale nationale begroting aan het leger besteden. Je moet teruggaan naar de Tweede Wereldoorlog om dergelijke cijfers te vinden. Ter vergelijking: de VS besteedden [in 2025 13,1% van hun nationale begroting aan defensie](#). – De Duitse waanzin is terug – officieel bevestigd.

Anlage 9					
zur Kabinettsvorlage BMF					
II A 1 - H 1120/00443					
Bundeshaushalt 2027 und Finanzplan 2026 bis 2030					
Ausgaben					
Einzelpläne	2026	2027	2028	2029	2030
		Plafond			
		Mio. €			
1	2	3	4	5	6
01 Bundespräsident und Bundespräsidialamt	67,39	70,43	70,39	70,67	72,85
02 Deutscher Bundestag	1 275,97	1 276,40	1 312,20	1 357,38	1 358,88
03 Bundesrat	40,97	41,04	52,24	53,54	52,54
04 Bundeskanzler und Bundeskanzleramt	4 998,29	5 163,81	5 155,64	4 982,69	4 855,31
05 Auswärtiges Amt	6 025,29	5 958,25	5 964,06	5 964,06	5 964,06
06 Bundesministerium des Innern	15 761,60	16 712,95	16 739,34	16 687,75	16 655,11
07 Bundesministerium der Justiz und für Verbraucherschutz	1 213,28	1 209,16	1 202,84	1 196,91	1 196,21
08 Bundesministerium der Finanzen	10 823,14	11 065,52	11 042,44	11 001,32	10 986,39
09 Bundesministerium für Wirtschaft und Energie	5 903,31	5 549,74	5 522,45	5 507,45	5 383,94
10 Bundesministerium für Landwirtschaft, Ernährung und Heimat	6 993,07	6 973,49	6 908,68	6 883,35	6 949,65
11 Bundesministerium für Arbeit und Soziales	197 341,04	201 461,03	215 725,78	221 348,03	233 062,45
12 Bundesministerium für Verkehr	27 901,36	26 430,23	26 371,01	26 225,40	26 099,76
14 Bundesministerium der Verteidigung	82 687,31	109 749,62	153 921,23	162 935,61	183 657,50
15 Bundesministerium für Gesundheit	24 779,05	24 925,57	25 960,74	26 010,70	26 222,92

16	Bundesministerium für Umwelt, Klimaschutz, Naturschutz und nukleare Sicherheit	2 772,09	2 740,53	2 763,52	2 735,42	
17	Bundesministerium für Bildung, Familie, Senioren, Frauen und Jugend	16 664,01	15 478,33	14 508,99	13 718,24	13 791,88
19	Bundesverfassungsgericht	46,42	49,10	48,81	49,50	48,63
20	Bundesrechnungshof	202,24	218,85	223,22	226,85	226,85
21	Die Bundesbeauftragte für den Datenschutz und die Informationsfreiheit	52,15	58,08	57,15	57,29	57,03
22	Unabhängiger Kontrollrat	14,60	15,24	15,24	15,24	15,24
23	Bundesministerium für wirtschaftliche Zusammenarbeit und Entwicklung	10 055,73	9 469,11	9 210,85	9 173,73	9 161,31
24	Bundesministerium für Digitales und Staatsmodernisierung	1 359,62	1 444,24	1 474,95	1 415,27	1 466,06
25	Bundesministerium für Wohnen, Stadtentwicklung und Bauwesen	7 745,68	7 509,08	8 014,18	8 616,76	8 599,37
30	Bundesministerium für Forschung, Technologie und Raumfahrt	21 818,27	21 966,29	21 840,82	21 796,86	21 647,71
32	Bundesschuld	33 649,37	43 610,60	56 833,29	69 417,77	82 188,62
60	Allgemeine Finanzverwaltung	47 353,98	46 878,06	7 882,90	-8 514,13	-15 452,61
Insgesamt		524 540,14	555 435,74	588 171,96	597 842,75	635 363,52

Differenzen durch Rundung möglich

[Bundeshaushalt 2027 und Finanzplan 2026 bis 2030](#), pagina 47

Er zijn heel wat verdraaiingen en vergezochte interpretaties nodig om te beweren dat we op de rand van een oorlog staan, maar nog niet in oorlog zijn. Tot nu toe lijkt het stoïcijnse geduld van president Poetin stand te houden. Hij rekent op een militaire overwinning in Oekraïne en op een ineenstorting van de energie- en financiële markten in het Westen. Militair gezien boekt Rusland goede vooruitgang in Oekraïne, en de tijd zal komen dat de westerse media een einde zullen moeten maken aan hun sprookjes over Oekraïense successen. Het is net als in 1944, toen nazi-Duitsland nog steeds droomde van en propaganda maakte voor zijn "definitieve overwinning"; de realiteit haalde hen in – deze keer zal het niet anders zijn.

Europese aanvallen op olie-infrastructuur

Elke dag vallen Europese wapensystemen olie-infrastructuur diep in Rusland aan. De gevolgen zijn aanzienlijk. In sommige gebieden is er een tekort aan benzine en diesel, en zelfs in Moskou vormen zich rijen bij tankstations. In een interview met Pavel Zarubin op 28 juni 2026, gaf president Poetin het volgende commentaar op de schade aan de

olie-infrastructuur en de gevolgen daarvan:

"Wat betreft de aanvallen op kritieke infrastructuur in het algemeen, en energie-infrastructuur in het bijzonder: die veroorzaken natuurlijk bepaalde problemen. Dat spreekt voor zich. Ik ben echter van mening dat deze problemen niet kritiek zijn. We moeten simpelweg de productie van de benodigde apparatuur, waaronder luchtverdedigingssystemen, opvoeren en de prestaties van de eenheden die hiermee bezig zijn, verbeteren." – [Kremlin.ru](https://kremlin.ru)

Veel Russen verwachten en eisen een militaire aanval op Europa. Poetin staat onder druk om dit te doen. Het is echter belangrijk om te overwegen of een dergelijke aanval Rusland dichterbij zijn doel zou brengen. Het doel is Oekraïne te verslaan en de westelijke grens van het uitgestrekte rijk voor eens en voor altijd veilig te stellen. In het beste geval kan Europa 50.000 gevechtstroepen inzetten. Dit aantal vormt geen bedreiging voor Rusland. Zolang de drone- en raketaanvallen uiteindelijk niet kritiek worden, hoeft president Poetin niet op Europa te reageren. De Europeanen proberen echter een Russische aanval uit te lokken, zodat ze zichzelf vervolgens als slachtoffers kunnen afschilderen en een oorlog kunnen ontketenen waaraan ze niet kunnen en willen deelnemen – zeker niet met hun eigen soldaten. Bovendien zouden de Europeanen Rusland de schuld kunnen geven van hun eigen financiële ineenstorting – die waarschijnlijk spoedig zal plaatsvinden en volledig aan henzelf te wijten is. Ik betwijfel of de strategen in het Kremlin zich zullen laten provoceren, ondanks oproepen van het volk om terug te slaan.

Een voorwendsel: angst voor Rusland

Een paar dagen geleden had ik een zeer interessant gesprek in Ankara. Mijn gesprekspartner legde uit dat al dat gepraat over Rusland niets meer is dan een afleidingsmanoeuvre voor een heel andere strategie:

de NAVO zal over twee jaar tot het verleden behoren, en de Europeanen streven ernaar een systeem op te zetten dat onafhankelijk is van de VS. In een nieuw systeem zouden de Europeanen echter geen Amerikaanse wapens willen kopen, omdat de enorme winsten uit de wapenproductie in Europa moeten blijven. De Amerikanen hadden dit al door en stuurden een paar dagen geleden een dozijn Amerikaanse defensie-experts – of beter gezegd: wapenleveranciers – naar Brussel om de Europeanen ervan te overtuigen hun wapens bij de VS te blijven kopen. De Amerikanen slaagden hier echter niet in. Als dit verhaal klopt, dan zijn de enorme defensie-uitgaven – zoals die van Duitsland – logisch: Europese landen hebben astronomische bedragen nodig om een defensie-industrie op te bouwen die hen onafhankelijk maakt van de VS. Om deze begrotingen goedgekeurd te krijgen, hebben ze de dreiging van oorlog nodig; de Russen komen hier goed van pas, want zonder de dreiging van oorlog zou het publiek hogere belastingen en bezuinigingen op onderwijs en sociale voorzieningen niet tolereren.

NAVO's spoedig dreigende overgave aan Rusland op de slagvelden van Oekraïne - Eric Zuesse

De onzekere situatie zou wel eens langer kunnen duren

De citaten van Russische functionarissen die in dit artikel worden besproken, wijzen erop dat Rusland niet langer gelooft in een diplomatieke oplossing (Lavrov) en dat de wijziging in de benaming van het conflict van "speciale militaire operatie" naar "oorlog" duidt op een hardere houding van Rusland in Oekraïne.

Uit de verklaringen van president Poetin blijkt dat hij, ondanks de duidelijke en directe betrokkenheid van Europa en de VS bij de oorlog, (voorlopig) een directe aanval op Europa zal vermijden en het conflict

daarmee in een staat van onzekerheid zal houden. Een directe op Europa zou Rusland geen stap dichterbij zijn doel brengen om Oekraïne te neutraliseren als platform voor westerse agressie tegen Rusland.

Het Westen, dat met alle macht probeert een oorlog tegen Rusland uit te lokken, zal waarschijnlijk vasthouden aan deze strategie en aandringen op een escalatie. De Russen zullen manieren moeten vinden om zich effectiever te verdedigen tegen westerse aanvallen op hun infrastructuur. Dit proces is al in gang gezet. Juridisch gezien staat het Rusland vrij om militaire actie tegen Europa te ondernemen. President Poetin houdt deze optie open, maar probeert in de eerste plaats zijn offensieve troepen in Oekraïne te concentreren en wacht zijn tijd af. Hij kan deze strategie volgen omdat Rusland, in tegenstelling tot Europa, de overgang naar een oorlogseconomie al heeft voltooid, het volk achter hem staat en er geen zwaard van Damocles in de vorm van een financiële ineenstorting boven zijn hoofd hangt. De agressieve houding van het Westen suggereert dat het bijna geen troeven meer over heeft.

Nadat dit artikel naar de redactie was gestuurd, kwam het nieuws naar buiten over de dood van Lindsey Graham, een van de grootste oorlogszuchtigen en Rusland-haters van onze tijd. De dood van ieder mens moet worden betreurd. Zijn vreugde over het feit dat *Russen sterven* – en zijn bewering dat dit de *beste investering* is – doet ons verdriet echter aanzienlijk afnemen.

Mijn vriend, professor Mohammad Marandi, een werkelijk zachtaardige man, verwoordde het iets anders:

"Hij en al zijn vrienden zullen weggroten in de hel." – [Seyed Mohammad Marandi](#), 12 juli 2026